

ת"פ (פתח-תקוה) 63235-07-23 - מדינת ישראל נ' צבי כהן אקולוגיה בע"מ

ת"פ (פתח-תקוה) 63235-07-23 - מדינת ישראל נ' צבי כהן אקולוגיה בע"מ ואוח'שלום פתח-תקוה

ת"פ (פתח-תקוה) 63235-07-23

מדינת ישראל

נג ז

1. צבי כהן אקולוגיה בע"מ

2. צבי כהן

3. אלמוג כהן

4. חן בדש

בית משפט השלום בפתח-תקוה

[12.05.2025]

כבוד השופט ארז מלמד

החלטה

לפניי בקשה לפסילות שופט, במסגרת עותרים המבקשים כי אפעריל את סמכותיו ואורה כי המשך הדיון בתיק זה יעריך
בפניי מותב אחר.

טענות המבקשים לשיטת המבקשים, התנהלותו של בית המשפט, החלטותיו, אמריוויתו, והתבטאותיו, למנ תחילת ההליך, מלמדות כי
דעתם של בית המשפט "נעולה" כנגדם, והכל על מנת להביא להרשעתם, ובכך, קיים חשש ממשי למשוא פנים,
ל"משמעות מכוור" והיעדר כל סיכוי למשפט צדק.

בבקשתם, פרסו המבקשים בהרבה מספר דוגמאות המלמדות לשיטתן כי דעתם של בית המשפט "נעולה". בין השאר
נתען כי בית המשפט "שתי"UPI מידי התביעה את המנייע הפסול בהתנהלות המבקשים; בית המשפט קבע כי
הmaniיע קשור לטובת בצע כסף; בית המשפט ייחס את המעשים הפסולים באופן אישי למבקש 2, למראות שהמעשים
הנטענים מוכיחים למבקש 1; בית המשפט מנע כל אפשרות אמיתית לקויומה של חקירה נגדית; בית המשפט רמז
למי מהעדים להתבצר בגרסה אחת על פני השניה; בית המשפט קבע כי מוצגי ההגנה נעדרים כל ערך ראייתי; בית
המשפט קבע כי בכוונתו להרשיע את המבקשים וכי כל ראייה מזכה לא תזכה לכל משקל; ואם לא די בכך, הרי
שלשิตת המבקשים, בית המשפט אף עיין בעדותו הכתובה של מי מידי התביעה, הגם שגם אינה חילק מתיק המוצגים
ובנוסף, נחשף ל"הרשעות עבר של הנאשמים".

עוד במסגרת התביעה נטען ע"י ב"כ המבקרים כי קיים חשש כי לבית המשפט היכרות מוקדמת שלילית עם המבkerush 2.

טענות המשיבה

בתגובהו בכתב טענה המשיבה כי דין התביעה להידחות.

בפתח תיעונה צינה המשיבה כי השינוי בהעלאת הטענה, היא כשלעצמה מצדיקה דחית התביעה על הסף. לגופה של התביעה, לטענתה המשיבה, הציגוים שהובאו בבקשת המבקרים, הם חלקים ומגמותיהם, והմבקרים נתנו פרשנות משליהם לדברי בית המשפט. עוד נטען כי בית המשפט לא מנע את חקירתו של עד ה壯ועה מר חוכימה, וכראיה, חקירותו הנגדית השתרעה על פני עשרות עמודים.

לשיטת המשיבה, טענות המבקרים מלמדות על חשש סובייקטיבי ואין מבססות חשש ממשי למשוא פנים, ולפיכך, דיןה של התביעה להידחות.

דין והכרעה

סעיף 77א' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד - 1984, קובע מהאי לישנא:

"(א) שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

החשש בו עוסקת סעיף 77א' הנ"ל הינו חשש אשר נבחן מזוינת ראייה אובייקטיבית, ואינו עוסק בתחשזה סובייקטיבית, ולאendum לפסול שופט מלשיב בדיון כל אימת שהתבטאותו אינה מוצאת חן בעיני מי מן הצדדים (ראו: ע"פ 8699/06).

ירוי גוסיב נ' מדינת ישראל (15.1.2007)).

ראשית, ככל והםבקרים סברו כי נוכח אמירותיו /או התבטאותיו של בית המשפט קיים חשש למשוא פנים בניהול המשפט, לא ברור מדוע הוגשה התביעה באיחור ניכר, ימים ספורים לפני המשך ישיבת הוהוכחות הקבועה לתאריך 14.5.25. תמלيلي הוהוכחות פורסמו ונצפו במערכת "נט המשפט" ע"י ב"כ המבקרים בתאריכים 2.4.25 ו- 28.4.25 בהתאם.

הלכה היא כי "מי שմבkerush להעלות טענה כאמור, חייב לעשות כן בהזמנות הראשונה הנקרית לו, ... לאחר שנודעה לו עילת הפסילות. טעת פסילות אינה בגדר 'נשך סודי', שאוטו שומר מי שגורס דבר קיומה של עילת פסילות עד שיבוא מועד נוח להעלתה" (ראו: ע"פ 2113/91 מדינת ישראל נ' עמוס בן שלמה יהודה (3.7.91)).

לאמור, הבקשה לא הוגשה בהזמנות הראשונה, אך מטעם זה, דינה להידחות. לעומת זאת, על מנת שלא להוור את יתר טענות המבקרים ללא מענה, עיון בבקשת מלמד כי זו מתייחסת בעיקרה לאמירות של בית המשפט במהלך הדיון מילמד כי השאלה שתקיימו כאמור בתאריכים 25.3.6 ו- 3.4.25.

כך למשל, נתען כי בית המשפט קבע כי המנייע של הנאשימים קשור לרצון לחסוך בעלוויות ובצע כסף (סעיף 6). ואולם, עיון בפרוטוקול הדיון מילמד כי השאלה שביית המשפט הציף, במרקחה זה ושאלות שהופנו לעדים או לבקשה). במרקחים אחרים, נועד כדי להבין את המסתת הראייתית, גדר המחלוקת בין הצדדים ולהוביל לחקר האמת, בדרך העילה ביותר ובוואדי שאין באותו שאלות, הערות, או בקשות הבירה, כדי להuid כי דעתו של בית המשפט ננעלה, או על קיומו של חשש למשוא פנים, אפילו לא בקרוב. מדובר במרקחה הטוב, בפרשנות מרחיקת לכת. למותר לציין כי הבטו "בצע כסף" מעולם לא נאמר ע"י בית המשפט ופושטא כי מותר לביית המשפט לברר רקע כללי לביצוע של פעולות. הדוגמא המובהקת ביותר להיעדר כל בסיס לבקשה, הקשור לשימוש בבטוי זה. המבקרים מנסים לצבוע בצדע קודר ומפליל אמירות שיצאו על פי הנטען מפני של בית המשפט, ואולם עיון בפרוטוקול הדיון (עמוד 23 ש. 8) מלמד כי הבטו "בצע כסף" שהוא בוטי שלילי, מעולם לא יצא מפני של בית המשפט, אלא מדובר בפרשנות של המבקרים, כאשר הם מיחשים לבית המשפט אמרה או כונה צזו, למרות שלא היו דברים מעולם.

זאת ועוד, אין בכלל הנסיבות שאוזכרו בבקשת המבקרים, עליהם לא מצאתי להעתיך, כדי ללמד כי בית המשפט גיבש דעה מוגמרת, מאחר ומדובר בשאלות והבהרות ליטימיות, אשר מתעוררות חדשות לבקרים, בכל תיק ותיק, כאשר עד זה או אחר, מUIDים בבית המשפט. חובתו של בית המשפט להתחקות אחר האמת, להבין לאשורה את המסתת הראייתית ובוואדי שאין בהערות ו/או שאלות אלה, כדי להצביע על כך שדעתו של בית המשפט ננעלה. כפי שנפסק לא אחת, "מעורבות מצד בית המשפט בהליך בדמות העלתה שאלות, הצעת הצעות והצבעה על נקודות חולשה בעמדתו של בעל דין מסוים אינה יוצרת כשלעצמה עילת פסולות" ([ע"א 5406/20 מ' שחם נדל](#) בע"מ נ' ברשן, פסקה 23 (26.11.2020)).

בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט סיכל את חקירותו הנגדית של עד התיעה, מר חוקימה, הרוי שעיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי בית המשפט אפשר גם אפשרות לב"כ המבקרים, לחזור את העד חקירה ממושכת וארוכה, כפי שנלמד מתמליל החקירה, אשר נפרס על פני עשרות עמודים. ראשית, עצם העובדה שחקירתו הנגדית של מר חוקימה משתרעת על פני לא פחות מ-60 עמודים, מלמדת בדיקת את ההפק. שנית, מעבר לממד אורך החקירה, הסותר כל טענת ביחס לפסיכולה, הרוי שגם עיון בפרוטוקול גופו מלמד כי המבקרים מבלבלים בין שאלות לגיטימיות של מותב היושב בדיון לבין הטענה מרחיקת הלכת, לשון המעטה, של סיכול החקירה הנגדית.

בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט קבע כי מוצגי ההגנה נעדרו כל ערך ראוי, הרי שאותן תМОנות, אליו נמתיחסים המבוקשים בבקשתם, הוגשו וסומנו נ/3, נ/4 - נ/6, כאשר בית המשפט העיר כי יתקשה ליתן משקל לאוותם צילומיים, כאשר לא ברור מה מקורם (ראו הערת בית המשפט, עמוד 40 ש. 23 ואילך). דווקא עניין זה מלמד על התנהלותו שנוטה דווקא לטובת המבוקשים, של חוסר פורמליزم, ואסביר: על פי הדין, ברי, לא ניתן להגיש תМОנות במהלך חקירה נגדית, אותן לא צילם העד. בית המשפט הלך כברת דרך ארוכה, שמא ארוכה מדי, לטובות ב"כ המבוקשים, אך בעת ובזונה אחת, הרהר בקהל רם, בהפנותו לכך שהיה עליו להביא עדים או לעשות פעולות משפטיות כאלה ואחרות, על מנת שבית המשפט יוכל ליתן משקל לאוותן ראיות. לפיכך, על מה מלין ב"כ המבוקשים? בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט נחף ל"הרשעות עבר" של מי מהמבוקשים- התביעה טענה לשיטה ומעשים דומים ועל כן ביקשה להגיש תעודה עובד ציבור ובבה פירות דוחות אותם קבלה המבוקשת במרוצת השנים. לאחר שבית המשפט תהה מעל קנקנה של ראייה זו, דחיתה את הבקשה, על כל המשטמע מכך. הניסיון המאולץ של המבוקשים- חרף העובדה שڌיתתי מעל פני את הניסיון להגיש ראייה זו- מלמד על טיבה של בקשה זו, שאין מאחוריה דבר (עוד ראו בהקשר זה את הוראת ס. 56 לקודמת הריאות, לפיו אין בחשיפת ראיות אסורת, כדי לקבוע כי יש לפטול את פסק הדין).

בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט עמת את מי מעדיו התביעה עם עדותו של עד אחר, מר אשר חן, אשר טרם העיד בבית המשפט, תוך כדי הפניה לעדות שאינה חלק מתיק המוצגים (ראו סעיף 56 לבקשת), הרי שהתקשתי לעמוד על טيبة של טענה זו, מאחר ועדותו של מר אשר חן הוגשה כחלק מתיק מוצגים מוסכם ואף סומנה ת/11.

בכל הנוגע לטענה לפיה קיים חשש כי לבית המשפט קיימת הכרות מוקדמת שלילית עם המבוקש 2, מפהאת כבודו של ב"כ המבוקשים, לא אתייחס למיניפולציה הקונספרטיבית זו וסתפק בהצהרה חד משמעית לפיה אין לי כל היכרות, לטוב או לרע, עם מר צבי כהן.

טרם סיום אבahir את המובן מלאיו: במשפט דנא אין חשש ولو אבק של חשש למשוא פנים. אמשיך לדון במשפט בנפש חפצך.

מכל האמור, הריני מורה על דחיתת הבקשה.
ניתנה היום, י"ד איר תשפ"ה, 12 Mai 2025, בהעדר הצדדים.